

Moeten gelovigen "Christenen" worden genoemd?

Door pastor Paul M. Sadler

"Hand. 11:26:dat de discipelen eerst te Antiochië Christenen genaamd werden.

De apostel Paulus spreekt gelovigen aan als heiligen, broeders en gelovigen in Christus Jezus, maar nooit als Christenen. Zouden gelovigen vandaag de dag niet beter "genade-gelovigen" moeten worden genoemd in plaats van Christenen, zoals zoveel denominaties doen?"

De term "Christen" is een titel die ons oorspronkelijk door de wereld werd gegeven. Let op, de gelovigen werden "eerst Christenen genoemd in Antiochië". Deze gelovigen spraken zo vaak en liefdevol over Christus dat de wereld de term Christenen bedacht. Natuurlijk meenden ze het in denigrerende zin. De burgers van Antiochië waren beroemd om hun geestige kwinkslagen; ze waren de grappenmakers van hun tijd. Aangezien deze uitdrukking een Latijnse oorsprong heeft, waren het waarschijnlijk de Romeinen onder hen die deze naam voor het eerst aan de gelovigen toekenden.

Hoe het ook zij, we hebben er geen groot bezwaar tegen dat gelovigen Christenen worden genoemd, gebaseerd op Handelingen 11:26; 26:28 en 1 Petrus 4:16.

"Hand. 11:26: En het is geschied, dat zij een geheel jaar samen vergaderden in de Gemeente, en een grote schare leerden; en dat de discipelen eerst te Antiochie Christenen genaamd werden.

"Hand. 26:28: En Agrippa zeide tot Paulus: Gij beweegt mij bijna een Christen te worden.

"1 Petrus 4:16: Maar indien iemand lijdt als een Christen, die schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele.

Tegenwoordig is het woord "Christen" echter zodanig ingeburgerd dat het zowel gelovigen als religieuze ongelovigen omvat. Hoewel een ware gelovige een Christen is, hoeft iemand die zichzelf een Christen noemt niet noodzakelijkerwijs gered/behouden te zijn. Dat gezegd hebbende, geven we de voorkeur aan de terminologie "gelovig", "gered", "broeders", "heiligen" of "trouw in Christus Jezus". We zouden ook de aanduiding "**genadegelovigen**" kunnen gebruiken, waarvan de betekenis is ontleend aan de brieven van

Paulus, maar er moet aan worden herinnerd dat niet alle gelovigen "genadegelovigen" zijn zoals we dat in het gebruik begrijpen.

Opmerking van de vertaler:

Alle teksten komen uit de Statenvertaling.

De benaming van "genadegelovige" is niet zo vreemd want Paulus zegt in "Efeziërs 2:8-9: 8 Want uit **genade** zijt gij zalig geworden door het **geloof**; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Nu zullen sommigen zeggen: Er is toch altijd al genade geweest. Dat is waar, maar er is nog nimmer een: "bedeling der genade Gods" geweest. (Ef. 3:2). In de bedeling der genade Gods wordt het "evangelie der genade Gods" betuigd. (Hand. 20:24). En wat is dat evangelie in het kort:

"1 Kor. 15:3-4: 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften; en:

"Rom. 4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Het woord "bedeling" betekent "uitdeling" of: "het uitdelen van". Zie bijvoorbeeld 1 Kor. 4:1-2.

Volgens de Statenvertaling

*"1 Kor. 14:1-2: 1 Alzo houde ons een ieder mens, als dienaars van Christus, en **uitdelers** der verborgenheden Gods. 2 En voorts wordt in de **uitdelers** vereist, dat elk getrouw bevonden worde.*

Volgens de NBG- 1951

"1 Kor. 4:1-2: 1 Zo moet men ons beschouwen: als dienaren van Christus, aan wie het beheer van de geheimenissen Gods is toevertrouwd. 2 Voor zulke beheerders is dit tenslotte het vereiste: betrouwbaar te blijken.

Ziet u het verschil?